

dette, vi ville have det lagt lige ud i Gadelinien. Skal Varehuset rykkes tilbage, skulle I betale alle Omkostninger derved, og det beløber sig til i alt 40,000 Kr.“

Jeg er altsaa Medforslagsstiller af det foreliggende Forslag, og mine Udtalelser gaa ikke ud paa at forrykke dette Forhold, men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar Statsbanerne skulle foretage en saadan Foranstaltning som at opføre et Varehus, altsaa et Hus, Godsvognene køre til paa den ene Side, medens de Vogne, der aflevere eller afhente Varer paa Banen, skulle køre til paa den anden Side, bør Statsbanerne opføre dette Hus saaledes, at man paa Banens Grund kan faa Adgang til at køre dertil og køre derfra. Det forekommer mig at være Statsbanernes Pligt at indrette sig saaledes, at de Kunder, som skulle søge Statsbanernes Forretning, ogsaa kunne komme til at drive den Forretning, have den Frekvens med Statsbanerne, som det er Hensigten, de skulle have. Jeg synes ikke, det er rigtigt, at man ræsonnerer som saa: Vi lægge Varehuset ud i den yderste Grænse af vor Grund og overlade det saa til Kommunen at skaffe en Plads, hvorpaa der kan køres dertil. Nu har imidlertid Sagen været Genstand for gentagne Forhandlinger mellem Ministeren og Randers Byraad, der har modsat sig at yde de 40,000 Kr. I Finansudvalget gik vi ind paa at nøjes med 10,000 Kr. i Stedet for 40,000 Kr., og under de foreliggende Forhold vil jeg anbefale dette og haabe, at Randers By, hvad enten den vil anerkende eller ikke anerkende det berettigede i Kravet, vil erkende, at der her foreligger et Forhold, som har offentlig Interesse for den store Befolkning, og at den derfor vil søge at faa ordnet dette Spørgsmaal paa den Maade, som her foreslaas. Vi have i Finansudvalget ikke kunnet opnaa andet.

Det andet Spørgsmaal, der foreligger, angaar en Udvidelse af Statsbanernes Areal til Opnaelse af mere Plads til Rangerings- og Læssespor for dem, der til og fra Banen køre med Varer, der ikke tilføres Varehuset, men føres direkte til eller fra Togene. Nu have Statsbanerne eksproprieret Areal hovedsagelig beliggende Vest for Stationsbygningen. — da jeg ved anden Behandling gav en Skildring af Forholdene, behøver jeg maaske ikke at komme dybt ind derpaa —, hvorved disse Læsse- og Rangeringspor ville blive fjernede længere bort fra Byen, end hvis man gaar ind paa at erhverve det Areal, vi have stillet Forslag om. Der ligger nemlig

Syd for Stationen, en Smule østlig, et Areal, som Statsbanerne have undladt at tage i Besiddelse. Det ligger i Flugt med det andet, og hvis det bliver draget ind i Statsbaneterritoriet, bliver der langt lettere Adgang til Læssesporene og betydelig mere Plads til Rangering, end der er i dette Øjeblik. Det har nogen Vanskelighed i et Ændringsforslag nøje at betegne et saadant Areal. Vi have derfor formet vort Forslag saaledes: „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til, efter Overenskomst med Randers Byraad, at erhverve fornødent Areal Syd for Stationsbygningen til Udvidelse af Sporanlagene i østlig Retning fra det af Statsbanerne tidligere erhvervede Areal.“

For at tydeliggøre, hvad der menes, skal jeg sige, at det, vi foreslaa Statsbanerne at erhverve, er en Del af Matr.-Nr. 420 i, en Del af Matr.-Nr. 21 a, en Del af Matr.-Nr. 8 g og en Del af Matr.-Nr. 8 b. Hvor stor en Del af disse Arealer der skulle inddrages, vil fremgaa af det Kort, der foreligger til nærmere Oplysninger i Sagen. Men endvidere burde der erhverves en Del mindre Lodder, som have Matr.-Nr. 21 g, 8 f og 8 k. De Betingelser, hvorunder disse Arealer kunne erhverves, forekommer mig ganske acceptable. Randers Kommune har, saa vidt jeg ved, taget samtlige disse Arealer paa Haanden og tilbyder Statsbanerne dem mod Mangelæg med andre Arealer, som Banerne nu eje. Maaske vil der blive en mindre Udgift paa et Par Tusinde Kroner til Flytning af et Petroleumslager, men det maa vi overlade til Forhandlingen mellem Byraadet og den højtærede Minister.

Under Omtalen af det forrige Ændringsforslag, tilraadede jeg Randers Byraad at se stort paa Sagen. Selv om man ikke kan opnaa en Overenskomst, der er fuldt tilfredsstillende, bør man af Hensyn til de store Interesser, det drejer sig om for Befolkningen, søge at naa en Ordning, der kan tilfredsstille denne. Det samme gælder dette Spørgsmaal. Her strides 2 offentlige Institutioner, men det er Befolkningen, der kommer til at lide under det, hvis dette Spørgsmaal ikke løses paa en praktisk Maade. Jeg kan i saa Henseende henvise til mine Bemærkninger ved 2den Behandling og skal ikke komme dybt ind paa det her, men blot sige, at for den, der skal køre frem og tilbage, er der her Tale om saadant noget som $\frac{1}{8}$ Mil eller en halv Fjerdingvej. Hvis det drejer sig om en Vognladning paa 8 Læs, skal den paagældende altsaa køre 1 hel Mil længere, end